

Îndumnezeire

MIHAELA CD

poezii și rugă din sufletul meu

... Dincolo de tot și de toate avem un Dumnezeu care ne-a creat și care ne îngăduie să viețuim aici pe pământ cu un scop bine definit pentru a dăruí ceea ce avem mai frumos în suflet. Lecțiile vieții pe care le primim fiecare dintre noi au ca scop final îndumnezeirea și pregătirea pentru viața veșnică...

Mihaela CD

Poezii pentru sufletul meu

GLOBART UNIVERSUM
EDITORĂ PUBLICITATE DESIGN
SPUNE LUMII ÎNTREGI DESPRE TINE

www.poeziipentrusufletulmeu.com

GLOBART UNIVERSUM

Îndumnezeire

poezii și rugă din sufletul meu

MIHAELA CD

Montreal • 2023

ISBN:

978-1-990832-26-0 (softcover)

978-1-990832-34-5 (e-book)

Editor: Johnny Ciatloș-Deak

Fotografii: arhiva personală și internet

Tehnoredactare: Arthur Weber

Concept grafic copertă: Mihaela CD

www.poeziipentrusufletulmeu.com

În conformitate cu Legea Bibliotecii și Arhivelor din Canada, o fișă bibliografică
ce descrie materialul prezentei cărți apare în *Voilà – The National Union Catalogue*
și în *Aurora*, catalogul Bibliotecii Naționale a Canadei.

Under the terms of the Library and Archives of Canada Act a bibliographic record
describing the material of the present book appears in *Voilà — The National Union Catalogue*,
and in *Aurora*, LAC's Catalogue

Mihaela CD

Îndumnezeire : poezii și rugă din sufletul meu
Globart Universum. Montreal, Canada. 2023.

ISBN 978-1-990832-26-0 (pbk.). - ISBN 978-1-990832-34-5 (e-book).

821.135.1

© 2023 Mihaela CD. All rights reserved.

Romanian edition

This book was published by:

GLOBART UNIVERSUM

EDITURĂ PUBLICITATE DESIGN
SPUNE LUMII ÎNTREGI DESPRE TINE!

GLOBART UNIVERSUM

Îndumnezeire

poezii și rugă din sufletul meu

MIHAELA CD

Cuvântul editorului

Fiecare nouă carte a autoarei Mihaela CD este o reală surpriză atât pentru cititori cât și pentru mine în calitate de editor al cărților sale.

Mihaela CD este scriitorul care nu se află niciodată în vreo competiție cu altcineva decât cu sine însăși, pentru că cel mai puternic competitor al autoarei este chiar creativitatea sa debordantă, un stimul interior ce nu-i dă pace, o forță celestă care o conduce spre noi și noi creații.

Se spune că poezia este de factură divină și ea apropie ființa poetului de înaltele sfere ale creației lui Dumnezeu tocmai prin harul cu care l-a înzestrat.

Mihaela CD este un scriitor creștin care și-a manifestat clar și transparent credința în scrierile sale, încă de la început, atât prin proză cât și prin vers. Pentru autoarea Mihaela CD aflată la cea de-a 14-a carte personală, de autor, publicată, ÎNDUMNEZEIRE reprezintă recunoștința supremă pe care o aduce lui Dumnezeu pentru talanții pe care i-a primit.

Deși poeta Mihaela CD are un stil bine format și definit, poezia sa fiind ca un tril melodios ce curge spre urechea cititorului, totuși aceasta continuă să ne surprindă cu fiecare nou volum prin construcțiile originale de metafore și dialoguri, prin temele pe care le abordează, prin titlurile inedite și prin culoarea pe care o imprimă în versurile sale.

În acest nou volum recunoaștem și câteva elemente de marcă specifice ale autoarei MIHAELA CD în care poeta manifestă constanță și continuitate de la un volum la altul: structurarea volumelor de poezii în 17 capitole, dedicarea fiecărui volum unei persoane dragi, aflate în viață sau in memoriam și însoțirea fiecărui capitol cu o imagine color.

Volumul ÎNDUMNEZEIRE cuprinde poezii și rugă izvorâte din sufletul autoarei în care se identifică diferite etape ale vieții prin care ni se explică și modul de formare al versului în legătură cu divinitatea.

Chiar dacă autoarea are mai multe teme preferate, cum ar fi: iubirea, copilăria, timpul, aceasta ne spune că: „Dincolo de tot și de toate avem un Dumnezeu care ne-a creat și care ne îngăduie să viețuim aici pe pământ cu un scop bine definit, pentru a dăruii ceea ce avem mai frumos în suflet. Lecțiile vieții pe care le primim fiecare dintre noi au ca scop final îndumnezeirea și pregătirea pentru viața veșnică...”

Trecând prin experiențe de viață diferite, fiecare om își are momentul său de revelație: acela al descoperirii credinței și al conștientizării morții care reprezintă în fapt trecerea noastră la viața de dincolo, la cele veșnice, la lumea de apoi.

Autoarea primește conștientizarea morții cu mare durere în suflet, dar confirmând încă o dată legătura sa specială cu întreg universul, îi simte toate vibrațiile și își acceptă trăirile cu ferma convingere a nemuririi sufletului.

Într-o societate tot mai îmbolnăvită și deposedată de valori morale și creștine, autoarea Mihaela CD vine să ne confirme prin cartea sa ÎNDUMNEZEIRE că salvarea umanității se poate face numai prin întoarcerea către Dumnezeu.

Procesul îndumnezeirii începe de la botez, întinzându-se de-a lungul întregului urcuș spiritual al omului și până la vederea luminii dumnezeiești.

Autoarea folosește acest termen de „îndumnezeire” în sensul apropierii de Dumnezeu, nu neapărat în sensul teologic exact al purificării, dobândirii de virtuți și căpătarea iluminării, pentru că Mihaela CD și-a însușit lecția iubirii de Dumnezeu și și-a înțeles menirea de a o împărtăși și celorlalți prin vers.

Vă invit, așadar, dragi cititori, să descoperiți această minunată ÎNDUMNEZEIRE pe care ne-o împărtășește prin vers autoarea Mihaela CD

*Johnny Ciatloș-Deak
membru al Uniunii Jurnaliștilor Independenți din România
Senior Editor Globart Universum Publishing House Canada*

Cuvânt înainte

ÎNDUMNEZEIRE PRIN IUBIRE

„Poezia e o rugă a cuvântului /Reîntors în noi în cântecul veșniciei! / Din iubirea sădită, rodul gândului/ Fi-va cules de cititorul poeziei!“

Iată de ce poeta MIHAELA CD își deschide sufletul prin arta cuvântului spre regăsirea prin scrierea sa a celui privilegiat cititor ce va să fie. Din multitudinea tematică și de genuri literare abordate de MIHAELA CD, se desprinde ca o lumină purificatoare de suflete, sub titlul „ÎNDUMNEZEIRE“ poezia religioasă, rugă a cuvântului întru armonie.

MIHAELA CD face parte din autorii contemporani ai poeziei religioase întreținând și ducând mai departe misiunea poeziei sacre. Înaintemergători întru cuvânt, precum Octavian Goga, Mihai Eminescu, George Coșbuc, Radu Gyr, Bartolomeu Valeriu Anania, Ioan Alexandru, dar și poeți contemporani cu noi, care-au sfințit cărarea mântuirii prin cuvânt, au presărat drum de lumină. Pe acest drum în propria-i viziune pășește revelația creatoare a MIHAELEI CD întru regăsirea și dăruirea sinelui.

Poezia Mihaelei CD se încadrează predominant în realism, în ce privește curentul literar, ilustrând veridic realitatea, aducând în același timp un mesaj de atitudine, înveșmântând estetic și emoțional cu discreția societății în cuvânt. E o poezie de credință. Vom întâlni în demersul poetic al Mihaelei CD și elemente specifice romantismului și modernismului.

Cele șaptesprezece capitole ale cărții marchează etapele parcurse de poetă spre spiritualizare. De altfel, chiar titlurile acestora sugerează momentele revelatorii ale eului liric al poetei. Iată și titlurile capitolelor ce alcătuiesc această adevărată carte de rugăciune a poetei: „Suflet de copilă“; „Dumnezeul fiecăruia“; „Dincolo de timp și spațiu“; „Rugi către Dumnezeu“; „Te-ntreb, Doamne“; „Slăvim venirea ta“; „Îngerii mei

din cer“; „Drumul către veșnicie“; „Păcătuind“; „În raiul tău“; „Iertare“; „Ajutor divin“; „Speranțe întru credință“; „Încotro“; „Iubirea, leac lumesc“; „Bunătate și credință“; „Urme înflorite“. Simbolurile acestor titluri sunt chiar pașii sufletești ai poetei spre purificarea propriului eu prin credință.

I-a fost cultivată credința în sânul familiei de către părinți și bunici. Încă din fragedă pruncie și-a pus întrebări privind existențialul real și nevăzut, terestru și celest. Cu credința sădită în ea, Mihaela intuia existența divinității. Că viața omului e efemeră avea să afle mai târziu când întrevedea acest trist adevăr; după ocrotitorul paravan părintesc. Poeta va scrie și poezie necrolog în care-și exprimă nostalgia după cei plecați, a căror amintire o face participativă comparativ cu viața timpurilor lor trecute, la realitatea vieții deloc benefică. Prin luare-aminte, această stare de lucruri s-ar putea ameliora și chiar vindeca prin luminare. E un deziderat care ghidează întreg demersul poetic al autoarei. Potrivit învățăturilor părintelui ARSENIE BOCA: „Creștinismul se adresează celor trei facultăți ale sufletului: cunoașterea, Iubirea și voința“. Fără a ignora celelalte două aspirații, poeta îmbrățișează cu predominanță iubirea ca o condiție a îndumnezeirii omului. Nu întâmplător își intitulează această carte, scrisă cu harul credinței, „ÎNDUMNEZIRE“! Cele trei însușiri sufletești: cunoașterea de Dumnezeu, ca o condiție a vieții veșnice, Iubirea o condiție a îndumnezeirii omului, și voința, o condiție a desăvârșii, se întrepătrund în mesajul poetic al poetei. „În fiecare om e ascunsă o măsură a sa, pe care o poate ajunge. Fiecăruia i s-a dat cel puțin un talant, cu care-și poate câștiga mântuirea“. Iată, poeta MIHAELA CD dăruiește din talanții săi celor ce vor avea parte de a se întâlni cu sufletul scriiturii sale spre a-și lumina propriul locaș lăuntric. Poeta militează pentru înțelegerea între oameni, care duce la înțelegerea celor trei puteri ale sufletului, „îmbinarea armonioasă a însușirilor sufletești, asta e ceea ce urmărește creștinismul pentru crearea omului nou, căci așa erau acestea în Isus“.

În cartea „ÎNDUMNEZEIRE“ ne regăsim pe noi înșine. E un răspuns la căutarea destinului nostru și deschiderea, calea și desăvârșirea spre veșnicia noastră. Veșnicia se-ascunde-n secunde. Poeta imploră divinitatea spre oprirea clipei. Dacă în accepțiunea lui Goethe, oprirea timpului înseamnă păstrarea tinereții, poeta MIHAELA CD optează pentru ceea ce ar putea fi veșnic și pe pământ. Întrebarea-i retorică vine să confirme aspirația poetei: „Ce-i clipa?“ Privind „Schimbarea la față“ aceasta nu este pentru sine, ci pentru noi. „Lucrarea aceasta a mântuirii oamenilor are alte dimensiuni decât scurta noastră viață pământească. Noi suntem prea prinși de cristalida noastră de carne, poate că unde Împărăția lui Dumnezeu din noi, viața veșnică nu are relief interior în măsură egală, sau că peste tot nu sunt măsuri, cum ne-am deprins noi a înțelege. Că și noi trebuie să trecem prin moarte.“ Toate aceste întrebări așteaptă răspunsuri, certitudini interioare.

Poeta, în abordarea poeziei de gen religios, înțelege că „Isus nu e un om ca oricare altul, ci un om ca nimeni altul dintre oameni: un om dublat de Dumnezeu. El era om adevărat și Dumnezeu adevărat deodată“. Poeta e în dialog cu Dumnezeu. Viața este lecția devenirii spirituale. Confirmă acest crez și în versul: „Căci viața minunată nu-i aici“ din poezia „Poetii toți ne pleacă“. „O altă lume luminată ne-așteaptă/ Suntem niște călători zadarnici/ Până la viața veșnică și dreaptă“. Aceste versuri sugerează faptul că „deșertăciune sunt toate“, potrivit unui verset biblic. „Murim câte puțin“ ne atrage atenția asupra riscului înstrăinării geografice și implicit, spirituale: „Părinții pleacă neconduși la groapă/ Copiii cei născuți nu-s botezați/ Chiar și de prieteni ne desparte-o apă“.

„Viața nu-i decât o stație“ e una dintre poeziile ce dezvoltă ca motiv de creație condiția de călător a omului în această viață pământească. Viața o primim ca „un dar extrem de mare“ fără să o vrem sau să o cerem. Marele Coșbuc spunea: „O luptă-i viața, deci de luptă/ Cu dragoste de ea cu dor“. Abordând tema confruntării cu viața, poeta Mihaela CD o vede prin pro-

pria-i prismă: „Cu anii învățăm apoi/ Că viața asta pământeană-i un adevărat război.“ De o muzicalitate remarcabilă, versurile Mihaelei CD curg, trecute prin suflul ei și transfigurate artistic, spre cel ce le așteaptă revărsarea în suflet. Astfel poezia „Porți închise“, dar deschise spre suflet, e structurată pe strofe alcătuite din patru versuri. Are rimă încrucișată, alcătuirea versului prin alternarea numerică 9, 9, 11, 12 silabe și o muzicalitate imprimată de cadența acestora.

Ideatic, poezia dezvoltă crezul libertății spirituale ca suprem adevăr în armonie cu universul, adevăr ce nu poate fi constrâns: „Degeaba-închideți porți cu zale/ Ne-închideți trupul între ziduri seci/ Dar sufletului nu-i poți sta în cale/ Și zburdă pe-ale Universului poteci“. Prin personalizare sufletului i se atribuie calități umane „și zburdă“ fără a-i putea fi zădărnicită menirea. De asemenea, în accepțiunea poetei: „Nu-s lanțuri ca să ne lege credința“, așa cum, bunăoară, poetul Radu Gyr compunea poezii religioase scrise pe memorie și în închiisoare. Aceeași idee e susținută de poeta Mihaela CD și prin frumoasa metaforizare: „Aripa sufletului nu o poți rețea“.

Prin poezia „Dumnezeul meu și-al tuturor“ poeta își exprimă starea de căutare, inclusiv revelația de nemurire prin menirea poetică: „Te caut și te-ntreb cu pocăință/ De rolul ce mi l-ai dat pe pământ/ L-oi duce la sfârșit cu iscusință/ Și sufletu-mi trăi-va prin cuvânt?“ Întrebarea retorică include și conștiința valorii a harului poetic dat de divinitate. Cuvântul ca veșmânt al sufletului simbolizează eternitatea căci „la-nceput a fost cuvântul și cuvântul este Dumnezeu!“

În aspirația sa spre armonia interumană, poeta imploră divinitatea să zădărnicească acțiunea elementelor determinante ale discordiei cum ar fi trufia și răul: „Fă trufia să se-oprească/ Răul fă-l să ne-ocolească!“ Găsim prezent în poematicele Mihaelei CD și motivul basmului „Sarea în bucate“ în poezia „O minune de-ai să faci“: „Să-și lepede de păcate/ Fă-i pe cei ce ne-asupresc/ Fă-i ca sarea în bucate/ Și pe cei ce po-negresc“.

Românismul din sufletul poetei se revarsă și în versul ce curge în vad popular, prin măsura de cinci și șase silabe ce se succed alternativ, rimă împerecheată ce dau muzicalitate versului, dar și prin abordarea motivului dorului specific poeziei populare/ Așadar sub titlul „Creștin legământ”: „Dincolo de zare/ Plânge dorul dus/ Peste val de mare/ Spre un trist apus”. Tot cu concesia iertării spre îndreptare: „Să le ierte toate/ Pe cei răi și buni/ Altfel nu se poate/ Să facă minuni”

Minunat motto „La gongul final”. În drumul spre îndumnezeire, versul definind eul liric al poetei ne îndeamnă să nu ne irosim viața risipind timpul nostru în scopul agonisirilor de ordin material: „Trăiește și oprește-te s-aduni bogății/ Că scara către cer e mult prea-ngustă/ Și n-ai să poți să duci cu tine avuții/ Bucură-te cât ai timp, din viață gustă!” Mesajul poeziei de factură clasică este direct și accesibil prin limpezimea exprimării, ca o apă limpede prin care se văd până și nervurile pietrelor, nuanțele timpului „Veni-va timpul când o să dispărem și noi/ Așa suntem sortiți să urcăm pe scară/ Și-atunci plecăm cu hainele de pe noi/ Chiar de-am muncit cu trudă amară”. Interesantă abordare a motivului trecerii din viață respectiv, prin „urcare pe scară” și nu coborâre. Spiritualitatea, desprinderea de viață pământească fiind esența conștientizării rostului existențial în „Tunelul timpului” în aceeași idee: „Când se sfârșește al vieții traseu/ Nimic nu luăm cu noi, aici rămân toate”. Impresionanta exprimare metaforică, cu efecte vizuale și sonore, imploră rugăciunea: „Din toaca îngerească sunând blândă/ O rugă care murmură vibrând.”

Spiritualitatea se extinde în viziunea poetică și existențială a poetei până la identificare precum: Rămânând cel îndumnezit întreg om după suflet și trup, din pricina naturii, devine întreg dumnezeu după suflet și trup, din pricina harului.

Trăitoare în Canada, prin migrație, poeta poartă patria să România în suflet, dar în același timp o mistuie dorul de mamă, de compatrioți, stare de spirit ce se reflectă în poemul „Legea sorții nu te iartă”: „Că nu-i pe lume să despartă/ Inimile prun-

*cilor de părinți/ Plecați în lume, depărtați de soartă/ Plătită
ti-e tristețea cu arginți. “ Imploră divinitatea: „Fă, Doamne, o
minune dacă vrei/ Și-adu-le o fericire pe cărare!” și conchide
implorând divinitatea: „Salvează-i Sfinte!” Datorăm faptul că
avem părinți bunului Dumnezeu, precum toate cele ce sunt Lui
I se datorează pe „Căi divine”: „Părinții-s dați de bunul Dum-
nezeu/ Nu i-ai ales tu la întâmplare/ Greșind te crezi un fel de
zeu/ Dar toate-s din a lui suflare“. Și tot puterii divine ne în-
deamnă poeta să-i cerem prin credință izbăvirea lumii: „Dă-
ne astăzi, Doamne, o putere/ Cu-arzândă credință să luptăm/
S-avem curaj și vrere/ Omenirea-ntreagă s-o salvăm!”*

*Înțelegem că numai rugăciunea fără acțiune nu poate solu-
ționa cauza, deci „Cu-arzândă credință să luptăm“.*

*Sunt daruri peste daruri primite de la Divinitate. Poeta MI-
HAELA CD a fost dăruită cu harul scrisului având conștiința
valorii și a mântuirii prin scris. Pentru ea acest destin cu tru-
da și bucuriile ce-i sunt hărăzite, este prioritar: „Îmi poți lua
orice de prin istoviri/ Dar nu-mi poți înfrânge visul“. Și înțele-
gem că în nicio condiție: „Chiar de mă-ngeți cu reci priviri/
În veci n-ai să-mi poți tăia scrisul“.*

*Talentul, perseverența, iubirea de oameni, de neam, de țară
și de Dumnezeu, sub aura credinței poetei MIHAELA CD, uni-
te sub veșmântul cuvântului purtător de credință, vin să deschi-
dă porți de lumină celor ce se vor înnobila cu citirea cărții spre
„ÎNDUMNEZEIRE“!*

*Lira feminină a poetei MIHAELA CD, atinsă de aripa mu-
zei, îmbrățișează cuvântul ca pe un prunc încreștinat de veșni-
cia credinței! Și pentru că „nu este mai plăcută și mai de fo-
los zăbavă, decât cetitul cărților“, vă doresc, dragi cititori, să
aveți parte de bucuria revelației regăsirii prin lectura acestei
binecuvântate cărți cu harul credinței!*

*Ana Munteanu Drăghici
membru Liga Scriitorilor din România
membră a cenacului Retro din Chicago*

În loc de Prefață

Cartea poetei Mihaela CD, dedicată lui Dumnezeu este o încercare reușită de a-și sonda eul cercetător în a înțelege mai profund înălțimea filozofică la care se găsește divinitatea din noi.

Înainte de a vorbi despre esența poeziilor din acest volum, trebuie să spun că Mihaela CD este o prolifică autoare, poetă cu talent, publicând multe cărți din diverse domenii, și un lucru foarte important este , că alături de soțul domniei sale, promovează pe meridianele lumii literatura scrisă în limba lui Eminescu.

Despre această întreprindere a poetei trebuie spus că este cu atât mai îndrăzneță prin faptul că abordează problema prin poezie, care este zeița MUZA din Teogonia grecului Hesiod. Dar, care, nu contravine mediului creștin ce acceptă un singur arhitect al omenirii, Dumnezeu.

Cartea este structurată în 17 capitole, constituite în cicluri tematice, cu titluri încărcate de metafore. Temele abordate, în acest volum, sunt foarte diverse, practic este un evantai policrom pe temă creștină, atingând aproape toate subiectele și trăirile omului în legătură cu divinitatea. Poezia Mihaelei CD este scrisă în stil clasic, cursiv cu un ritm constant, chiar muzical, iar rima, în majoritatea cazurilor, este încrucișată. Practic, întreaga carte este un amplu poem dedicat lui Dumnezeu

(Pioșenia ca imn înălțat Divinității în poezia Mihaelei CD, pag. 166)

Al. Florin Țene

Președintele național al Ligii Scriitorilor Români

Membru al Academiei Americano-Române de cultură și știință

Cartea este o pledoarie pentru viața trăită demn, în Legea Iubirii, o aspirație către virtuțile umane adevărate, dar și pen-

tru comunicarea cu divinul, pentru a ne găsi sensul existenței, pacea sufletului și calea. Poeta are un mod deosebit de a expune, de a ipostazia stări sufletești, idei, concepții, un discurs dirijat când către Creator sau către semenii, prin care transmite și creează stări de spirit. Întâlnim aici un stil propriu, o expresivitate sugestivă și viguroasă. O carte ce creează stări de „a fi“, în care noi cititorii ne regăsim în emoțiile poetei, în temerile sale, în dorurile sale, în comunicarea pe orizontală cu semenii, dar mai ales în cea pe verticală, cu Dumnezeu. Asta ne aduce în prim plan poeta, alături de recunoștința sa pentru darurile primite, înmulțite și acum dăruite. Sufletul poetei, urcă trepte de lumină, spre desăvârșire.

(La porțile raiului, pag. 171)

Prof. Aurelia Rînjea

Membru al World Poets Association Romania

Membru al Uniunii Scriitorilor de Limba Română

Autoarea cărții „Îndumnezeire“, Mihaela CD, a găsit calea cea mai sigură de a ajunge aproape de lumină și adevăr, de a aduce recunoștința supremă Divinității, cu aceste minunate poezii și rugă izvorâte din suflet. Mihaela CD ne oferă o lecție impresionantă de viață și iubire, prin apropierea de Dumnezeu, prin îndemnul de a învăța ce înseamnă iubirea necondiționată. Mihaela CD lasă cititorilor în dar o invitație la bunătate și credință, la înțelepciune și dărnicie pe altarul frumosului. Autoarea rămâne peste timp un neobosit mesager al iubirii, un creator al slovelor meșteșugite, îndelung migălite cu finețe și pricepere Mihaela CD poartă în suflet de-a pururi iubirea pentru Dumnezeu și pentru semenii, dar și credința nestrămutată către cerul înstelat care guvernează totul.

(O rugă spre cer, pag. 161)

Prof. Violeta Boboceă,

membru Liga Scriitorilor Români,

membru Societatea Scriitorilor Români

*„Dincolo de tot și de toate avem
un Dumnezeu care ne-a creat și care
ne îngăduie să viețuim aici pe pământ
cu un scop bine definit pentru a dăru
ceea ce avem mai frumos în suflet.*

*Lecțiile vieții pe care le primim
fiecare dintre noi au ca și scop final
îndumnezeirea și pregătirea
pentru viața veșnică.“*

Mihaela CD

*În memoria
scumpilor mei bunici,
care au știut să îmi insufle
din fragedă pruncie
iubirea și credința
în Dumnezeu!*

Dumnezeul din noi

I-am simțit întotdeauna prezența, deși nu l-am văzut nicio dată. Am știut că Dumnezeu există în fiecare dintre noi încă din anii copilăriei când mi-a vorbit despre El cea mai sfântă femeie de pe lume, bunica mea paternă, care a fost pentru mine în anii prunciei garantul absolut al adevărului creștin. Atât bunicii paterni cât și bunicii materni au avut grijă ca noi copiii să fim prezenți la biserică în fiecare duminică, să ne rugăm, să-l iubim și să credem în El.

Ascultând copii și adulți vorbind despre El, Dumnezeul care există, dar nu-l vezi, bineînțeles că mi-am pus și eu multe întrebări la fel ca și alți copii de vârsta mea. Adânc în sufletul meu am știut, însă întotdeauna, că El există, pentru că El și numai El ne ajută când suntem la necaz și când ne este cel mai greu. Uneori, atunci când totul atârână de un fir de păr și când șansele sunt infime El este cel care ne ajută și chiar ni se întâmplă adevărate minuni!

Primind o educație creștină am învățat să mă rog de foarte mică chiar înainte să știu să scriu sau să citesc și de la Prima Împărtășanie am simțit că El trăiește în inima și în sufletul meu.

Ceea ce nu am înțeles atunci cu adevărat a fost adevărul morții pentru că nu îmi murise nimeni apropiat și pentru că oarecum părinții și bunicii mă protejau de aceasta suferință a cunoașterii adevărului despre moarte. Am avut un mare șoc și o mare suferință atunci când a trebuit să aflu ce înseamnă moartea și să mă despart de cei dragi.

De la naștere și până la moarte, omul trăiește pe pământ cu percepția unui nemuritor: adună, clădește, construiește și luptă pentru bunuri materiale care nu-i vor fi de folos decât o scurtă vreme și totuși o face. Conștientizarea vieții și a morții apare în fiecare dintre noi în mod diferit. Unii înțeleg acest lucru de la vârste fragede, iar alții se trezesc adulți și brusc realizează că viața aceasta pământească are un termen de expira-

re. Există însă și o altă categorie care nu apucă să afle acest lucru decât în momentul morții lor, când este târziu să mai schimbe ceva.

Bunica mea spunea că există o lume de apoi, un rai nesfârșit. Eu cred în acest Rai și știu sigur că ea mă veghează de sus împreună cu tata și cu mulți alți dragi plecați. Acolo în lumea de dincolo vom pleca toți... Indiferent cât suntem de bogați sau săraci, cât suntem de buni sau răi, cu toții vom pleca, dar oamenii nu realizează și nu cred până nu le moare cineva drag. Atunci își dau seama că viața asta e o luptă pentru nimic. Toate bunurile materiale sunt „nimic“ în lumea de apoi, în viața veșnică ce ne așteaptă.

De fapt noi nu avem de adunat avuții, ci avem de învățat lecții. Cea mai mare lecție pe care o avem de învățat este lecția iubirii! Lecțiile vieții pe care le primim fiecare dintre noi au ca scop final îndumnezeirea și pregătirea pentru viața veșnică. Îndumnezeirea reprezintă pentru mine apropierea de Dumnezeu, înseamnă cunoaștere și iubire, înseamnă credință și speranță.

Odată ce reușim să trecem peste șocul revelației morții vom înțelege că numai trupul moare și că sufletul este în fapt nemuritor. De aceea trebuie să ne îngrijim sufletul, să-i dăm hrană spirituală, căci sufletul este cel care ne reprezintă și ne definește, nu corpul. După ce se încheie viața pământească, noi rămânem doar cu sufletul, noi suntem sufletul!

Dumnezeul din noi trăiește veșnic pentru că sufletul nostru este lumină din lumina lui Dumnezeu.

Mihaela CD

Capitolul 1

Suflet de copilă

Harul Divin

*Plângea gingaș o copilă
Cu glasu-i mut și răgușit
Sufletul îți rupea de milă
Căci a pierdut tot ce-a iubit*

*În zare jucau raze sfinte
Prin părul buclat, auriu
Și cerul vrând ca să-l alinte
Trimise stropi de argint viu*

*Căci Domnul cu-a sa dăruire
Din Raiul Sfânt trimite nor
Ploi de talent și miruire
De iscusință și mult spor*

*Și-o ploaie călduță atinse
Căpșorul firav de copilă
Iar harul cel divin învinse
Tristețea-n inima-i fragilă.*

Nu am știut

în memoria bunicilor mei

*Nu am știut că viața are capăt,
Eram copil și nu-mi păsa deloc
Nu-nțelegeam că Roata asta a vieții
Ajunge pân' la urmă la un stop*

*Nu îmi păsa de ce oare bătrânii
Încărunțesc și-mbătrânesc și nu mai pot
Credeam că asta doar lor li-se-ntâmplă,
Eu nu-mi imaginam că ni se va-ntâmpla la toți*

*Naiv copil fiind, nu-mi dădeam seama
Că viața este tocmai ca un film,
În care trebuie să îți joci bine rolul,
Aici și-acum, atât cât încă mai ai timp.*

*Nu am știut atunci de ce bunicii
Îmi tot spuneau adeseori
Că am să-mbătrânesc asemeni
Și-o să trăiesc puțin și-n locul lor.*

*Dar când ajunseră ei la pervazul vieții
Gata să cadă, eu i-am ajutat
Le-am oferit un braț și-o mângâiere
Și ei atunci mi-au dat un sfat:*

*Să nu îți irosești viața și fiecare clipă
Pe deplin s-o prețuiești
Că vine-o vreme când aceasta trece
Și tare rău o să îți bănuiești.*

*Plecat-au dragii mei bunici pe urmă
Și am simțit durere-n urma lor
Am înțeles atunci ce se întâmplă
Și am aflat și ce-i acela dor.*

*Am regretat atunci atât de-amarnic
Că am crescut și-a trebuit să știu
Era atâta de frumos și bine
Când eram doar un neștiutor copil.*

Suflet de copilă

*Pe când aveam numai vreo zece ani
Fratele mamei tânăr a plecat
Averea toată și ai lumii bani
Din drumul morții nu l-au înturnat*

*Văzând câtă durere a lăsat
Și-un fiu născut abia de o lună
Pe tata cu-ntrebări l-am asaltat
Vrând ca liniștea să îmi rămână*

*– Dar de ce-a plecat în altă lume
Ce rău în viață oare a făcut?
Iar tata mi-a răspuns între pume
– A fost bolnav nimic rău n-a făcut!*

*Și l-am întrebat așa-ntr-o doară
Cu mintea mea încă prea fragilă
– De aș fi fost eu pe pat să moară
M-ai fi lăsat ca să mor copilă?*

*Iar bietul tata plin de-ntristare
Mi-a și întors răspunsul mult dorit
– Te-aș lua-n brațe si-n lumea mare
Aș alerga să nu te prindă un murit!*

*Și-n sufletul meu blând de copilă
Tata-mi era pe veci eroul meu
Știind că-mi este pururi stavilă
Și-o să mă apere de rău mereu.*

De-ar fi să mă mai nasc o dată

*De-ar fi să mă mai nasc o dată
N-aș vrea să schimb ce am trăit,
Însă, cu siguranță, aș cere îndată
Să-mi lase viața timp nedefinit!*

*Că viața-i o arie de operă, scurtă,
Pe când s-o savurezi, s-a sfârșit!
Poteca lumii-i mult prea îngustă,
Legat la ochi, te-azvârle în infinit!*

*M-am bucurat în viață de iubire
Și pot spune că n-am trăit în van,
Dar momentele pictate-n fericire,
Le-aș mai trăi, repetate, an de an!*

*Din anii fragezi ai copilăriei mele,
Am fost un copil norocos și iubit
Și pe-ndelete îmi deapăn filmele,
Ce trist că tinerețea mi-a albit!*

*Fost-am și eu copilul unui tată
Și-am adunat comori de bucurii,
Dar timpu-i necruțător, nu iartă,
Și suportăm a' sorții intemperii!*

*Viața-i cu neprevăzut brăzdată,
Ș-orice faci drumul tot are sfârșit,
De-ar fi să mă mai nasc o dată,
Aș cere timp să-mi dea, nesfârșit!*

Depart-e-ntr-o căsuță

*Depart-e-ntr-o căsuță stă copilăria mea
Cu draga bunicuță ce somnu-mi veghea
În șoapte dulci și calde, ușor ma legăna
Și-n vraja cea de basme, ea mă învăluia*

*Cu glasul ei lin și tandru cânta adeseori
Glasu-i murmurat te-mpodobește cu flori
Un fir de floare-albastră de Nu-mă-uita
Cânta c-o voce măiastră și mă adormea*

*Vremuri apuse ce și-acum îmi dau fiori
Bunica din vecie veghează până în zori
Frumoase amintiri îți rămân în sufleteț
Și chiar de ești adult, în gând ești mititel.*

Mireasa din fotografie...

*Dintr-o carte-ngălbenită, cade o fotografie
Imaginea minunată ce-i de timp decolorată
Pare dintr-un film, cu o familiară coregrafie
Și doi ochi pătrunzători mă privesc pe dată*

*Încerc să-mi amintesc unde văzusem filmul
Că nu-mi dădeau pace, mă chinuiau arzător
Cei doi ochi nu mă lasă să-mi continui ritmul
Așez fotografia și-o privesc și eu pătrunzător*

*Îndată-mi amintesc artista, ce părea pictată
Ca prin magie enigma mea fusese dezlegată
O studiez din nou și zâmbesc tare încântată
Căci bunica mea a fost o mireasă minunată!*

Acolo Sus!

*Când eram mică de-o șchioapă
Și-am sesizat că unii oameni mor
L-am întrebat pe tata-ndată
De va pleca ce fac cu al meu dor*

*Și tata mi-a promis spunând
Că el n-o să plece niciodată
Iar eu aveam mereu în gând
C-a fi lângă mine viața toată*

*Iar când venit-a clipa să plece,
Eu n-am crezut, n-am acceptat
Căci în sufletul tău se petrece
Ce ți-e din pruncie plantat*

*Cu sufletul meu tot de copilă
Crezut-am că-l mai pot salva
Și că Dumnezeu o s-aibă milă
Pe tata mi-l va mai lăsa*

*Dar n- a mai fost cu puțință
În ceruri tatăl meu iubit s-a dus
Rănindu-mă-n neputință
Că l-am pierdut, de tot, acolo SUS!*

Bunicule, mai spune-mi o poveste!

*Desprins din basme-mi pare acum bunicul
Cu ai săi ochi blânzi și cu chipu-i așezat
Din pipa-i lungă aburea în cercuri timpul
Cu vorba-i rară, gravă și cu tonul apăsător*

*Îmi păreau un paradis vacanțele de vară
Alături de bunicul meu cel cărunț și sfânt
Căci el știa minunate povești de odinioară
Și-mi plăcea să ascult basme cu Făt Frumos*

*Cu mâinile-i aspre, muncite și bătătorite
Și cu privirea-i caldă și blândă de-ardelean
Bunicul drag îmi depăna poveștile favorite
Ce le-adoram, că le știam de-acum un an.*

*Dar uneori uita și mai schimba povestea
Cu istorioare-n fraze simple și modeste
Eu îl rugam și el răbdător îmi repovestea
Bunicule, te rog, mai spune-mi o poveste!*

Cântând pe-a poeziei coarde

*Românul cică-i născut poet
Dar eu nu m-am născut așa
Primit-am al scrisului secret
La Tine încercând a mă ruga*

*Când tata era grav bolnav
Și respira numai în șoapte
La Tine m-am rugat gângav
Zile să-i dai, să mă aștepte*

*Ți-am zis cu sufletul zdrobit
Ia de la mine zile și dă-i lui
Iar Tu, cumva le-ai socotit
Căci i-am ajuns la căpătâi!*

*I-am fost acolo până-n clipa
Când ai decis, Doamne, să-l iei
Lacrimile-i zădărniceau aripa
Că n-ar fi vrut să plece la zei*

*S-a chinuit și tare mă durea
Sufăr că n-am știut să-l ajut
Așa fostu-ți-a oare vrerea?
Atâta-i timpul de-mprumut?*

*O vedea pe a sa iubită mamă
Din 'nalte zări parcă îl chema
Și-am fost cuprinsă de teamă
Că la Tine-n cer tot va pleca!*

*Și-a plecat, Doamne, la Tine
Mi l-ai luat și eu n-am știut
Căci am să sufăr în neștire
Cumplit și aprig m-a durut!*

*Mă zbat să uit și să accept
Dar durerea mereu revine
Că nu-i lăsat în lume drept
Părinții să ne plece la Tine!*

*Și-acum scriu versuri mereu
Mi-ai dăruit harul ce m-arde
Să-l pomenesc pe tatăl meu
Cântând pe-a poeziei coarde!*

Cuprins

<i>Cuvântul editorului.....</i>	<i>4</i>
<i>Cuvântul înainte: Îndumnezeire prin iubire.....</i>	<i>6</i>
<i>În loc de Prefață:.....</i>	<i>12</i>
<i>Dumnezeul din noi.....</i>	<i>16</i>
Capitolul 1: Suflet de copilă	19
<i>Harul Divin.....</i>	<i>19</i>
<i>Nu am știut.....</i>	<i>20</i>
<i>Suflet de copilă.....</i>	<i>22</i>
<i>De-ar fi să mă mai nasc o dată.....</i>	<i>23</i>
<i>Depart-e-ntr-o căsuță</i>	<i>24</i>
<i>Mireasa din fotografie.....</i>	<i>25</i>
<i>Acolo Sus!.....</i>	<i>26</i>
<i>Bunicule, mai spune-mi o poveste!</i>	<i>27</i>
<i>Cântând pe-a poeziei coarde.....</i>	<i>28</i>
Capitolul 2: Dumnezeuul fiecăruia	31
<i>Același Dumnezeu.....</i>	<i>31</i>
<i>Dă-mi trezirea simțurilor.....</i>	<i>32</i>
<i>Fetele norocului</i>	<i>33</i>
<i>O clipă de argint</i>	<i>34</i>
<i>Să crezi.....</i>	<i>35</i>
<i>În alte vremuri.....</i>	<i>36</i>
<i>Onor conștiinței</i>	<i>37</i>
Capitolul 3: Dincolo de timp și spațiu.....	39
<i>Dincolo de timp.....</i>	<i>39</i>
<i>Viață trecătoare</i>	<i>40</i>
<i>Fără lămurire.....</i>	<i>41</i>
<i>Rădăcini</i>	<i>42</i>
<i>Al vieții strat.....</i>	<i>43</i>

<i>Nu-i drept</i>	44
<i>Flacăra vieții</i>	45
Capitolul 4: Rugi către Dumnezeu	47
<i>Veghează, Doamne</i>	47
<i>Rugăciune pentru noi toți</i>	48
<i>Ne auzi Tu, Sfinte Doamne?</i>	50
<i>Binele de-odinioară</i>	51
<i>Lacrimă de dor</i>	52
<i>Ascultă-i, Doamne, ruga!</i>	53
Capitolul 5: Te-ntreb, Doamne	55
<i>Să-ntoarcem fața spre credință!</i>	55
<i>Te-ntreb: De ce?</i>	56
<i>Până când?</i>	57
<i>Ce-i clipa?...</i>	58
<i>De ce-ai lăsat, Doamne?</i>	60
<i>Căi divine</i>	61
Capitolul 6: Slăvim Venirea Ta	63
<i>Învierea Ta!</i>	63
<i>Hristos a înviat!</i>	64
<i>Vino, Doamne, salvează omenirea!</i>	65
<i>Scumpe Isuse</i>	66
<i>Hristoase, mă închin la Tine</i>	67
<i>Slavă Ție, în veci să fie!</i>	68
<i>Venirea Ta, Doamne</i>	69
Capitolul 7: Îngerii mei din cer	71
<i>Îngerașul roz</i>	71
<i>De-ați re trăi acum pe pământ</i>	72
<i>Ne plânge dorul</i>	73
<i>Pomelnic</i>	74
<i>Doruri despletite</i>	75

<i>Prin timpuri efemere</i>	<i>76</i>
<i>Timpul s-a oprit!</i>	<i>77</i>
Capitolul 8: Drumul către veșnicie	79
<i>Voi credeți c-am să mor doar eu.....</i>	<i>79</i>
<i>De-ar trebui la Tine să plec azi</i>	<i>80</i>
<i>De-i Raiul Sus</i>	<i>81</i>
<i>Tunelul timpului</i>	<i>82</i>
<i>Devreme ori târziu</i>	<i>83</i>
<i>Scara către cer.....</i>	<i>84</i>
<i>La gongul final</i>	<i>85</i>
Capitolul 9: Păcătuind.....	87
<i>Păcatul din noi</i>	<i>87</i>
<i>Am învăța respectul.....</i>	<i>88</i>
<i>Arși de neputință</i>	<i>89</i>
<i>Strămbă-i lumea asta</i>	<i>90</i>
<i>Înțelesul pe dos</i>	<i>91</i>
<i>O salbă de trăiri e viața!.....</i>	<i>92</i>
<i>Neputincioși și lași</i>	<i>93</i>
Capitolul 10: În Raiul Tău	95
<i>În altă lume minunată</i>	<i>95</i>
<i>Viața nu-i decât o stație</i>	<i>96</i>
<i>Poeții toți ne pleacă!</i>	<i>98</i>
<i>Murim puțin câte puțin</i>	<i>99</i>
<i>Porți închise</i>	<i>100</i>
<i>Dumnezeul meu și-al tuturor</i>	<i>101</i>
Capitolul 11: Iertare.....	103
<i>Ne iartă, Doamne.....</i>	<i>103</i>
<i>Creștin legământ.....</i>	<i>104</i>
<i>Iartă-i Tu, Doamne!</i>	<i>105</i>
<i>Terra în făclii</i>	<i>106</i>

<i>Profeția Bunătății.....</i>	<i>107</i>
<i>Să luptăm ca niște lei</i>	<i>108</i>
<i>O minune de-ai să faci</i>	<i>109</i>
Capitolul 12: Ajutor Divin.....	111
<i>Spune, Doamne, ce-am pățit?</i>	<i>111</i>
<i>Salvează-i, Sfinte!.....</i>	<i>112</i>
<i>Fă, Doamne, un Miracol!.....</i>	<i>113</i>
<i>Libertate și credință</i>	<i>114</i>
<i>Oprește, Doamne!</i>	<i>115</i>
<i>Legea sorții nu te iartă.....</i>	<i>116</i>
<i>Lumea de azi</i>	<i>117</i>
Capitolul 13: Speranțe întru credință	119
<i>Îmi poți lua orice.....</i>	<i>119</i>
<i>Din stele</i>	<i>120</i>
<i>Învie-ne, Doamne!.....</i>	<i>121</i>
<i>Îți mulțumesc, Doamne</i>	<i>122</i>
<i>Viața pe cântar.....</i>	<i>123</i>
<i>Lecția vieții</i>	<i>124</i>
<i>Lasă-mi cristalinul vieții.....</i>	<i>125</i>
Capitolul 14: Încotro?	127
<i>Care-i esența?</i>	<i>127</i>
<i>Cine știe să dezlege</i>	<i>128</i>
<i>Omul eternal</i>	<i>129</i>
<i>Îngheață clipa!</i>	<i>130</i>
<i>Privește, Doamne.....</i>	<i>131</i>
<i>Câte puțin ne moare cerul</i>	<i>132</i>
<i>Poteca împăcării</i>	<i>133</i>
Capitolul 15: Iubirea, leac lumesc	135
<i>Dansul ce leagănă iubirea</i>	<i>135</i>
<i>Dreptatea învinge.....</i>	<i>136</i>

<i>Iubiți-vă, voi oameni</i>	<i>137</i>
<i>Iubirea-i unic leac lumesc.....</i>	<i>138</i>
<i>Diferențe la fel</i>	<i>139</i>
<i>Împărăție.....</i>	<i>140</i>
<i>Al vieții dirijor.....</i>	<i>141</i>
Capitolul 16: Bunătate și credință	143
<i>Invitație la bunătate</i>	<i>143</i>
<i>Dați bunătate</i>	<i>144</i>
<i>Dă-i, Doamne, bine românului</i>	<i>145</i>
<i>Lăsați-mi versul</i>	<i>146</i>
<i>Să-ncălzim în jur cu bunătate!.....</i>	<i>147</i>
<i>Să vrem să fim mai buni.....</i>	<i>148</i>
<i>Bine și Pace.....</i>	<i>149</i>
Capitolul 17: Urme înflorite.....	151
<i>Salba vieții</i>	<i>151</i>
<i>Viața, un cadou</i>	<i>152</i>
<i>Flori din pomul vieții</i>	<i>153</i>
<i>Dac-aș putea... ..</i>	<i>154</i>
<i>Valsul Vieții.....</i>	<i>155</i>
<i>Tinerețea vieții de adult</i>	<i>156</i>
<i>Lasă-ne, Doamne</i>	<i>157</i>
Postfață: O rugă spre cer.....	158
Impresii: Pioșenia ca imn înălțat Divinității în poezia	
Mihaelei CD.....	164
Cuvânt de încheiere: La porțile Raiului	170
Despre Mihaela CD.....	182

Cărți ale aceluiași autor:

**CARTE PREMIATĂ
DE LIGA SCRITORILOR
DIN ROMÂNIA**

*Premiul
Cartea de Poezie
a anului 2022*

*Pentru mai multe informații despre autoarea
Mihaela CD, poemele și cărțile sale, vizitați:*
www.poeziipentrusufletulmeu.com

*Pentru videoclipuri cu recitări și melodii
pe versurile autoarei Mihaela CD, vizitați
canalul său de YouTube:*

Autor MihaelaCD

© 2023 Mihaela CD. All rights reserved

This book is protected by copyright. Reproduction in whole or in part, multiplication by any means and in any form, such as photocopying, scanning, transposition into electronic or audio format, public dissemination by any means, including the Internet or computer networks, permanent or temporary storage on devices or systems with the possibility information retrieval, for commercial purposes or not, as well as any other similar acts committed without the written permission of the copyright holder, is a violation of intellectual property law and may lead to criminal and/or civil prosecution in accordance with applicable law.

© 2023 Mihaela CD. Toate drepturile rezervate.

Această carte este protejată prin dreptul de autor. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului dreptului de autor, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsește penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.